

ТЕЛЕ

№ 52 (1450)
28 грудня 2023

ЕКСПРЕСС

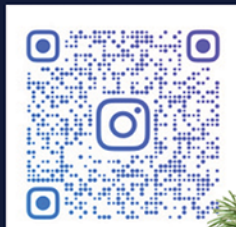
Інформаційно-рекламний щотижневик ТОВ «Телерадіокомпанія «ГОК»

+38 098 79 44 110

Повірка ВОДИ лічильників

- Встановлення радіаторів
- Монтаж бойлера
- Заміна сантехніки

ВОДО СЕРВІС

пр.-т. Героїв Дніпра , 23-А

Шановні горішньоплавнівці, жителі нашої громади!

Вітаю вас із Новим роком!

З особливими надіями й сподіваннями ми підходимо до цих новорічних свят. Ми звертаємося в молитвах про Україну, про її захисників і захисниць, які боронять нашу Батьківщину, про неодмінну Перемогу й мир на рідній землі.

З глибокою шаную говоримо слова подяки нашим Воїнам Світла - Збройним силам України, нашій надії та опорі.

**Бажаю кожному добра й любові, сил, надії, віри і миру на всій Землі!
З Новим роком!**

Зі щирою повагою - міський голова Дмитро БИКОВ

Коляд, коляд, колядниця - Є від мера паляниця!

Напередодні Різдва двері колядникам відчинила міська рада. Дітей зустрів очільник міста Дмитро Биков.

Для більшості українців повномасштабне вторгнення не тільки стало найтяжчим випробуванням у житті, а й викликало потребу переглянути своє ставлення до всього самотнього й національного. Країна зазвучала українською, стала наповнюватися власними сенсами - мовою, святами, традиціями й обрядами. І одним із них є колядування.

Вважається, що під час колядування молодь ходить селом чи містом по хатах, славить піснями господарів, бажає їм добробуту й міцного здоров'я і за це отримує продукти, цукерки або гроші. Але хто сказав, що колядувати можна лише від хати до хати? Учні ЗОШ № 3 гармонійно вплели давні народні традиції в сучасне життя. З неодмінним атрибутом - різдвяною зіркою, козою та в українському вбранні колядники завітали до міськвиконкому. Чемно, відповідно до традиції, запитали господарів, чи можна колядувати, й отримавши стверджувальну від-

повідь, влаштували справжнє театральне дійство, співаючи традиційні українські щедрівки та колядки. Вдягнуті в чудові костюми, молоді артисти переспівували класичні мотиви колядок: славили народження Ісуса Христа, бажали добробуту господарям, багатого врожаю селянам, співали про добро, людську працю, справедливість, мир тощо... І, звісно, озвучили свою найголовнішу мету:

- Ми прийшли колядувати,
На дрон для ЗСУ збирати.

До цієї мети шкільна родина вирішила йти після проведення благодійного ярмарку на підтримку військових 54 ОМБр, під час якого було зібрано неочікувану суму 55 570 грн (див. «ТЕ» № 51). Саме там, на «нулі», несе службу в лавах ЗСУ чоловік Ольги Капоріної, вчительки фізики.

Дмитро Биков та представники міської адміністрації радо прийняли колядників. Вони не тільки поповнили скриньку для зборів, а й вручили дітям традиційні різдвяні подарунки.

- У постановці взяли участь 12 школярів, серед яких як учасники театального колективу «Фантазія», так і бажаючі із числа учнів, - розповідає його незмінна керівниця Наталія Сінельник. - Коли дітям подобається те, що вони роблять, то вони активно долучаються до втілення ідеї і надають дуже потужний зворотний зв'язок. Торік ми вже спробували цей формат виступу під час щедрювання, і метою також був збір допомоги для військових, тож вирішили зробити це й цього раз.

У підсумку 7200 грн додалося до збору на дрон для 54 ОМБр. Тож не стійте осторонь, долучайтеся!

Ольга ТАРАНТИНА

Нові пенсії та зарплати у 2024 році

Цьогоріч Уряд вніс зміни в систему виплати пенсій, щоб підвищити виплати громадянам. Зокрема, у 2024 році з'явиться система балів, згідно з якою пенсіонерам виплачуватимуть гроші. Крім того, наступного року передбачена індексація пенсій, а тому виплати зростуть відповідно до підвищеного рівня прожиткового мінімуму.

ПІДВИЩЕННЯ ПЕНСІЙ

Мінімальний розмір пенсії регулює розмір прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність. Максимальний розмір пенсії - це десять таких прожиткових мінімумів. У 2024 році показник прожиткового мінімуму зростає.

Наступного року прожитковий мінімум для осіб, які втратили працездатність, підвищиться з 2093 грн до 2361 грн. Максимальний розмір пенсії - 23 610 грн, що на 2680 грн більше, ніж у 2023 році.

Крім того, разом з підвищенням прожиткового мінімуму зростуть виплати за понаднормативний стаж із 20,9 до 23,6 грн. Самотнім пенсіонерам, які досягли 80 років та за висновком лікарів потребують догляду, також підвищать доплату. Цій категорії громадян підвищать виплату з 837 грн до 944 грн.

ЩО ЗМІНИЛОСЯ ЦЬОГОРІЧ

Зазвичай пенсії збільшуються разом зі зростанням прожиткового мінімуму, а отже з 1 січня. Проте цього року ця система зазнала змін. Відповідно до держбюджету на 2024 рік, перерахунок пенсій проводиться з 1 березня 2024 року разом зі щорічною індексацією пенсій.

ЗРОСТУТЬ ЗАРПЛАТИ, А ОТЖЕ ПЕНСІЇ

З 1 січня мінімальна зарплата підвищиться з 6700 грн до 7100 грн. З квітня зростає до 8000 грн. Тому підвищиться пенсія для громадян, які досягли 65 років і мають 30 років стажу (для жінок) та 35 років стажу (для чоловіків).

Оскільки для таких пенсіонерів виплати мають становити не менше 40 % мінімальної зарплати, відповідно розмір пенсії з 1 січня 2024 року зростає з 2680 грн, а вже у квітні - до 3200 грн.

КОЛИ Й КОМУ ПІДВИЩУВАТИМУТЬ ПЕНСІЇ НАСТУПНОГО РОКУ

Міністерка соціальної політики Оксана Жолнович пояснила, що пенсії перераховуватимуть у три етапи:

- у січні 2024 року виплати підвищать тим, хто отримує мінімальну і максимальну пенсію;

- у січні та липні 2024 року перерахують пенсію тим, хто отримує мінімальну пенсію в 65 років із повним страховим стажем. Тобто це чоловіки, які мають 35 років стажу, і жінки зі стажем 30 років;

- у березні 2024 року пенсії підвищать усім, чий пенсії мають індексувати за планом.

НОВА ПЕНСІЙНА РЕФОРМА

У 2024 році Уряд запустить нову пенсійну реформу. Її мета - щоб кожен пенсіонер мав солідарну пенсію не нижче 30 % його середньої заробітної плати протягом життя. Разом з накопичувальною складовою це буде не менше 50 %.

«У нарахованні пенсій буде запроваджена бальна система. Вона вирівняє диспропорції між пенсіонерами, які давно вийшли на пенсію, і тими, хто зробив це нещодавно. Відповідно, виплати пенсіонерам, які виходили на пенсію раніше, підтягнуться до сучасного рівня», - прокоментував прем'єр-міністр Денис Шмигаль.

За словами прем'єр-міністра, щомісяця працевлаштовані громадяни сплачують внесок до Пенсійного фонду. Ці кошти перераховують у бали відповідно до співвідношення між зарплатою людини та середньою зарплатою по Україні на той момент.

«Якщо ви платили внески із зарплати, яка є середньою по країні, - отримуєте 10 балів. Вище середньої по країні - отримуєте, на-

приклад, 12 або більше балів, менше середньої - 8 балів. Потім ці бали щороку будуть так само перераховуватись назад у пенсію відповідно до актуальної середньої заробітної плати».

Як пояснила Оксана Жолнович, умовно, якщо людина вийшла на пенсію у 2000 році, то їй вирахували пенсію згідно із середнім заробітком у грошовому еквіваленті 2000 року.

«Наприклад, у середньому було 300-400 грн, і від цієї суми вираховували, яку людина матиме пенсію. Але через те, що індексацію не проводили щороку, або навіть якщо її проводили, то вираховували коефіцієнт за 3 минулі роки, що занижує цю індексацію, і цю суму постійно не було проіндексовано на реальну вартість», - розповіла міністерка.

Наступного року суттєво проіндексувати виплати не вдасться, адже на це потрібно близько 300 млрд грн. Натомість держава виділила 100 млрд грн. Тому сфокусуються на тих особах, які отримують найменші виплати. Це близько 60 % пенсіонерів.

Загалом на соцзахист на 2024 рік виділили 469,4 млрд грн. За словами міністерки соцполітики, цієї суми недостатньо, щоб повністю покрити той рівень інфляції.

«Але ми розуміємо, що сьогодні весь соціальний бюджет - це є підтримка наших міжнародних партнерів, тому мусимо дуже уважно розраховувати збільшення і покращення».

Газета «Телеекспрес»

Ідентифікатор друкованого медіа - R30-01 189

Засновник - ТОВ «Телерадіокомпанія «ГОК»

Відповідальна за випуск - редакторка О. О. Тарантіна

№ 52 дата виходу 28.12.2023 Наклад 870 Замовлення № 521

Ціна за домовленістю.

Адреса редакції газети «Телеекспрес»:

39800, Полтавська область м. Горішні Плавні, проспект Героїв Дніпра, 54

Тел. (05348) 44500, 067-300-2752 E-mail: office@trkgok.pl.ua

Друк виконано ТОВ «Комплекс»
м. Дніпро, вул. Автотранспортна, 23

Редакція не завжди поділяє точку зору авторів публікацій. Автор несе повну відповідальність за достовірність інформації, точність наведених фактів. У телепрограмі можливі зміни.

Використання матеріалів тільки з дозволу редакції.

Відповідальність за зміст рекламних оголошень несе рекламодавець.

Не перемогли, але й не програли

Рік тому успіхи ЗСУ у звільненні окупованих територій додали українцям святкового настрою. Новорічні прогнози були сповнені оптимізму й віри, що переможна хвиля невдовзі доведе нас до Криму. Нині ж новини з фронту викликають скоріше занепокоєння, і емоційна гойдалка українців опустилась до позначки «тривога». Тож із якими думками горішньоплавняни підбивають підсумки 2023 року?

Коли повномасштабна війна триває вже майже два роки, з кожним днем усе важче думати про світле майбутнє та будувати плани далеко наперед. Це вам підтвердить кожен психолог. Як і те, що без аналізу минулого неможливо планувати майбутнє. Тож щоб підсумувати прожитий етап, зробити висновки та усвідомити зроблені помилки, варто підбивати підсумки, особливо на порозі нового етапу - нового року.

- Найбільшим очікуванням цього року було закінчення війни, - ділиться **Вікторія**. - І чим чіткіше було розуміння, що цього не станеться не те, що цього року, а швидше за все, й наступного, тим більше опускалися руки. За відчуттями рік був важчим за попередній. Більше проблем, більше недобрих звісток, більше повідомлень про загиблих, більше розчарувань. Де брала сили? Не знаю. Тримали тільки думки про родину, про те, що потрібно підтримувати не лише сина, який працює рятувальником, а й онука, який наступного року має йти до школи. А зараз тільки необхідність готуватись до зустрічі нового року, купувати подарунки трохи повернули до довоєнних думок. І знаєте, єдине побажання, щоб і в наступному році був дід, який треба прикрашати, щоб родина мала де зібратися за святковим столом.

Ялинку вдома, за традицією, яка склалась роками, ми ставимо зазвичай числа 30-го, щоб постояла вона подовше, до самого Водохреща, - ділиться **Тетяна Михайлівна**. - Так само за традицією за святковим столом будемо перебирати в пам'яті події цього року. Та вже зараз можна сказати, що спогадів з позначкою мінус буде відчутно більше, ніж із плю-

сом. Якби була така можливість залишити щось у минулому разом із роком, що минає, то, мабуть, для всіх адекватних людей думка одна - залишили б війну та біди, які прийшли разом з нею. Злидні ще хотілося би залишити в цьому році. А в наступному хочеться побачити, як нововладці навчилися з розумом розподіляти кошти, що йдуть до нас з усього світу. Щоб не збирали всією країною на потреби війська і на лікування дітей. Мріється, щоб була можливість підвищити пенсії пенсіонерам, щоб поліції в магазинах були повні, а ціни йшли на

зменшення. Хочеться повернення миру й вирішення буденних питань. А забрати в новий рік хочеться найяскравіші спогади, серед яких можливість відвідати рідних, що живуть у прифронтовому місті, набутися з ними. Хочеться зберегти в пам'яті відчуття гордості за зятя молодшої сестри, який відкрився для мене після того, як мужньо взяв на себе забезпечення великої родини і навіть пообіцяв забрати до себе тещу. А собі хочеться здоров'я, бо тільки тоді будуть і можливості, і сили відчувати щастя.

Гучне святкування не планує цього року родина **Михайла Андрійовича**:

- Президента послухаємо та ляжемо спати. Настрій зараз не той, хоч і хотілося б, як раніше, піти на головну площу до міської ялинки та потанцювати, повеселитися з друзями. Не хочеться ставити життя на паузу, втрачати дорогоцінний час, який залишився на спілкування з рідними. Щодо підсумків року, то мож-

на коротко сказати: вижив. І це зараз найбільше досягнення для кожного. І попри всі негаразди, повітряні та внутрішні тривоги, намагаюся триматися за дрібниці, які дають відчуття мирного життя. Ось на противагу минулому року до завершення цього прийшли практично з поверненням до звичного довоєнного життя: є світло, вода, працюють магазини, установи, лікарня. В умовах війни не все залежить лише від нас, і що ж поробиш, що головна мрія цього року не збулася. Та не можна зупинятись. От дивлюсь на онука - він навчається в коледжі, має роботу, отримав цього року водійські права. Життя триває, тож варто брати приклад з молоді й жити. Найголовніше - щоб родина трималась купи та лад був між усіма.

- У моїй великій родині дуже бережуть традиції, серед яких підбиття підсумків року, що минає. За святковим столом кожен ділиться тим, що було поганого і що було гарного за рік. Що я буду говорити? Що рік був занадто важким, - кризь сльози говорить **Оксана**. - А приводи радіти хоч траплялись і нечасто, та були настільки значні! Головна радість - чоловік живий і проходить реабілітацію після важкого поранення. Хто цього не пережив, може й не зрозуміє, та я нікому не бажаю дізна-

тися ці відчуття. Діти радують - кожен працює, намагається допомогти родині та ЗСУ, тож сили будувати плани на майбутнє є. А хочеться, щоб цей рік швидше закінчився, швидше забути кожну хвилину цієї війни. Залишити б у спогадах тільки найсвітліші моменти. Як, наприклад, те, що чоловік, хоч і поранений, але був з нами в мій день народження та нашої молодшої донечки, як встигли в колі друзів відсвяткувати його ювілей і знову побути разом нашою великою родиною. Відчути, наскільки це дорогоцінні хвилини. Попереду в нього повернення на фронт. Про цей день не хочеться думати зараз і навряд чи захочеться зберегти пам'ять про нього надовго. Краще побажати на наступний рік якомога швидшої перемоги, щоб зберегти кожного, хто зараз на фронті. Щоб кожен і кожна повернулися додому, за святковий стіл. А собі - сил, терпіння та віри в наших захисників. Тоді все буде добре.

Попри хвилювання та моменти зневіри ми маємо цінувати те, що вижили. Так, ми ще не перемогли, але вже не програли. Ми виживали, долали проблеми та діяли просто посеред війни. І попри багаторічні зазіхання сусідів на наше життя можемо сперечатися про успіхи чи невдачі на полі бою, купівлю дронів за зібрані народом, а не виділені державою кошти, посилення мобілізації з квартир, у яких є опалення й світло, працюють мобільний зв'язок та інтернет.

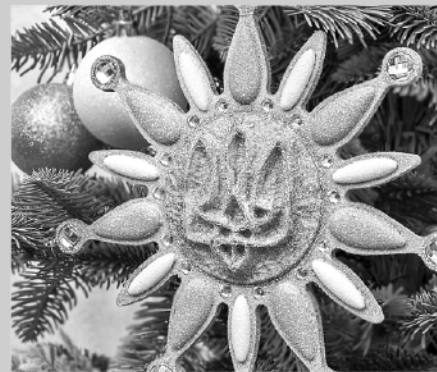
У паузах між сигналами повітряної тривоги ми навчилися проживати своє звичне буденне життя. Дякуючи щоденному подвигу наших захисників та захисниць, про який не варто забувати ні на хвилину. Тож давайте пам'ятати кожного, хто віддав своє життя за право жити не під окупантом. І про те, що там, на «нулі», ті, хто повертає наші кордони, чекають на нашу підтримку і сподівається, що ми не втратимо віру в них та у скоріше завершення війни перемогою України.

Софія ПАЛЯНИЦЯ

ВІД РЕДАКЦІЇ

Добігає кінця 2023 рік. Ще один рік величезних випробувань, протягом якого ми пережили біль утрат, пишались силою та витримкою військових, чули тривоги, але посправжньому хвилювалися від новин з передової. Ми дякуємо та низько вклоняємося тим, хто дав нам шанс прожити цей рік. Тим, хто прямо зараз тримає бій, і тим, хто вже тримає небо...

За мирних часів, коли ми мали впевненість у завтрашньому дні й відчували безпеку, підбивати підсумки року, що минає, і планувати життя на новий рік було легко й навіть приємно. Сьогодні ж, коли відсутня стабільність та визначеність, планувати стає дедалі важче. Але це треба робити, адже для людини природно прагнути контролювати хід власного життя. Мати розуміння того, куди прямувати, чого прагнути, як досягати бажаного в стосунках, роботі, навчанні тощо. Ми не можемо взяти й скасувати той стрес, у якому кожен із нас перебуває з 24 лютого. Але твердий намір робити навіть найменші кроки вперед допоможе. Дайте собі шанс. Дбайте про себе. Ідьте до цілей так і тим шляхом, який найменше вас травмує. Зараз ми маємо на меті вижити фізично і психологічно, знайти нові точки опори та відновити свої ресурси. І водночас рухатися вперед, змінюючи наміри й плани просто в процесі руху. Тримайтеся за майбутнє, за те, що ви обов'язково зробите за мирних часів. Не треба мріяти, просто знайте! Знайте, що коли війна закінчиться (ніщо не буває вічним), ви обов'язково зробите у своєму житті щось сильне та справжнє. І тримайтеся за цей намір у нашому нестабільному сьогодні.

Бережіть внутрішнє світло, навіть у суцільній темряві, й усвідомте, що Україна в нас одна і тільки від нас залежить її майбутнє.

Дякую, що навіть у такий важкий рік ви були з нами.

Ваш «ТЕЛЕКСПРЕС»

Для повноцінної допомоги

Що нас не вбиває, те робить міцнішими. Такого висновку можна дійти, дізнаючись про наслідки нещодавнього збою в роботі мобільного оператора. Минулої зими під час блекаутів ми вже пережили зникнення мобільного зв'язку, і схоже на те, що тепер були практично готові до подібного. Тож глобальної біди не сталось навіть із точки зору фахівців екстреної допомоги.

Певні складнощі, та не катастрофу викликала відсутність мобільного зв'язку для служби «103», за словами завідувача підстанції екстреної медичної допомоги міста Горішні Плавні Павла Летунова. Серйозніші проблеми далеко не в цьому.

- Коли тимчасово був відключений «Київстар», звичайно, були певні труднощі, - зазначає фахівець. - Проте ще на початку листопада ми повідомили через місцеві ЗМІ та соціальні мережі номери, за якими можна телефонувати, якщо номер 103 не відповідає. Наприклад: 093-811-45-76. Тому люди додзвонювалися. Хоча при тому, що зазвичай маємо трохи більше 25 викликів за добу, в ті дні виїздили десь у 1,5 раза менше.

І це при тому, що бригади нашої підстанції обслуговують не лише Горішньоплавнівську ОТГ.

Щодня Полтавщину обслуговує понад 100 бригад швидкої допомоги, які розташовуються на чотирьох станціях: у Полтаві, Кременчуці, Лубнах та Миргороді. Також є підстанції в районах і пункти тимчасового та постійного базування.

Дзвінки на номер «103» з усієї області надходять до центральної диспетчерської в Полтаві, де виклик реєструють та перенаправляють до диспетчерів з обов'язковою фельдшерською медичною освітою. Залежно від стану хворого визначають категорію виклику - критичний чи екстрений, щоб визначити оперативність виїзду швидкої допомоги. Далі виклик на планшет отримує бригада медиків, що перебуває найближче до вказаної адреси.

До речі, з добової кількості дзвінків, що в середньому на Полтавщині перевищує 1300 викликів, бригади виїзять не на всі.

Адже диспетчер сам може надати консультацію в телефонному режимі, як покращити стан хворого в нескладній ситуації у випадку підвищеного артеріального тиску чи підвищеної температури тіла або ж при загостренні хронічних захворювань. Та в разі відсутності покращення стану пацієнт може повторно зателефонувати на «103», і в разі потреби, навіть якщо виклик не екстрений, бригада виїде, але не першочергово.

Згідно зі встановленими нормативами, на критичний виклик відведено до 10 хвилин, на екстрений - до 20. На практиці швидкість прибуття медиків залежить від відстані до хворого, погодних умов та стану доріг.

- Наразі в нас немає жодних проблем як із забезпеченням всім необхідним для надання екстреної медичної допомоги, так і з транспортом. На ходу три машини, та навіть якщо якась і зламається, то маємо авто в резерві, - додає пан Летунов. - Отримуємо все необхідне, що за-

мовляємо в обласному Центрі екстреної допомоги. Проблема з укомплектуванням штату. Зараз у нас працює 15 фельдшерів, що на 60 000 населення занадто мало, адже ми обслуговуємо не тільки нашу громаду, а й усі населені пункти в радіусі 30 км. Причини нестачі фахівців серед іншого можна пояснити очевидними речами: за 8 днів на місяць важкої і надвідповідальної роботи зарплата фельдшера складає лише 9 тисяч гривень.

Нестача медичного персоналу є головною бідою на підстанції вже доволі тривалий час. Вирішити кадрову проблему не допомогла навіть хвиля переселенців зі Сходу. На початку повномасштабного вторгнення прийняли на роботу двох спеціалістів із числа ВПО. А далі - все, людей, які приїждять у місто, вже значно менше.

- Нам конче потрібні фельдшери, - тривожиться завідувач підстанції екстреної медичної допомоги. - Колись за нормами на кожні 10 000 населення мала бути одна бригада, відповідно, нам тільки на місто мати хоча б п'ять бригад, а не як зараз - три, які ще й недоукомплектовані фахівцями. Маємо по одному фельдшеру в бригаді, які, звісно, нададуть першу допомогу, але для повноцінної допомоги інколи доводиться викликати ще одну бригаду, якщо для певних маніпуляцій потрібні чотири руки, а не дві.

А такі випадки останнім часом не рідкість, хоча причини більшості викликів давно незмінні: перепади тиску, інсульти та інфаркти, які, на жаль, є, були і будуть.

- Нарівні з випадками гіпертонії та стенокардії значно побільшало зараз інфарктів та інсультів у пацієнтів 30-40 років, особливо якщо порівнювати із ситуацією десятирічної давнини, - говорить досвідчений медик. - Не зменшилась і кількість хронічних хворих. Хворіють люди майже так само, як і до війни, але побільшало викликів до пацієнтів, які через подорожчання медичних препаратів перестають купляти ліки, які мають приймати на постійній основі. Як результат - загострення хвороби, що й стає причиною виклику екстреної допомоги. Та ми працюємо, і без медичної допомоги не залишимо нікого, запевняю твердо! Нам би тільки побільше спеціалістів.

Софія ПАЛЯНИЦЯ

Операція «Мігрант»

Оперативно-профілактична операція «Мігрант» із протидії нелегальній міграції та перевірки дотримання іноземцями та особами без громадянства встановлених правил перебування на території України тривала з 4 до 22 грудня 2023 року.

У межах операції міграційники Полтавщини спільно з правоохоронними органами щодня проводили комплекс заходів із виявлення та притягнення до адмінвідповідальності іноземних громадян, що порушують міграційне законодавство.

У результаті спільних зусиль під час операції «Мігрант» на Полтавщині було виявлено 90 порушників міграційного законодавства, з них 17 нелегальних мігрантів, щодо яких ухвалили 12 рішень про примусове повернення та 4 - про примусове видворення. Також іноземцям-поруш-

никам доведеться сплатити штрафів у загальному розмірі 283,8 тис. грн.

Ситуацію в Горішніх Плавнях прокоментувала начальниця Горішньоплавнівського відділу Управління ДМС у Полтавській області Ольга Карпенко.

- У межах цільових заходів працівниками УДМС у Горішніх Плавнях у взаємодії з правоохоронними органами щодо виявлення місць можливого перебування іноземних громадян, які тривали щодня, виявлено 6 фактів порушення встановлених правил перебування в Україні іноземців та осіб без громадянства (ОБГ). А саме виявлено 4 особи (3 громадянина рф і один громадянин Молдови), які проживають на території Горішньоплавнівської ОТГ за недійсними паспортами. Також виявлено факт порушення правил реєстрації місця проживання в Україні (ОБГ) і факт перебування в Україні з порушенням встановленого строку більше ніж на 30 днів громадянином Азербайджану.

Накладено штрафів на суму 19 496 грн.

Про факти незаконного перебування іноземців на території Горішньоплавнівської ОТГ можна повідомити в Управління Державної міграційної служби України в Полтавській області за телефоном 053-260-89-69 або особисто до Горішньоплавнівського відділу Управління ДМС за адресою: просп. Героїв Дніпра, 30.

Ольга ТАРАНТИНА

НОВИНИ КОРОТКО

Вибух гранати

Як встановило слідство, 23 грудня о 22:50 у квартирі в мікрорайоні Молодіжний м. Кременчук стався вибух. Через це 55-річного мешканця оселі госпіталізували до лікарні.

За однією з версій слідчих, боєприпас міг вибухнути через необережне поводження. Проведено першочергові слідчі дії. Вилучено уламки гранати, які буде скеровано на експертне дослідження.

Правоохоронці розпочали кримінальне провадження за ч. 1 ст. 263 «Незаконне поводження зі зброєю, бойовими припасами або вибуховими речовинами». Санкція - позбавлення волі на строк від 3 до 7 років.

Комендантська година на свята не скасовується

У ніч із 31 грудня на 1 січня комендантську годину на Полтавщині не скасовуватимуть. Змін у покаранні громадян, які порушують часові обмеження в новорічну ніч, також не планується. Про це повідомив керівник Полтавської обласної військової адміністрації Філіп Пронін під час пресконференції 22 грудня.

Зазначимо, нині комендантська година в Полтавській області триває з опівночі до 4:00.

Графіки роботи поштових операторів на свята

Укрпошта працюватиме 31 грудня за звичним графіком, без скорочень. 1 січня відділення не працюватимуть.

Відділення «Нової пошти» 31 грудня працюватимуть з 09:00 до 17:00.

1 січня зробили вихідним. В інші дні працюватимуть за звичайним графіком.

Відділення Meest працюватимуть без змін графіку 30 грудня, а також 2 та 6 січня. 31 грудня - з 09:00 до 16:00. 1 січня - вихідний.

Програма обміну ламп

У межах реалізації програми з безкоштовної заміни ламп старого зразка на енергозберігаючі LED-лампи з Полтавщини на утилізацію передали ще понад 8 тисяч ламп, які зібрали від населення. Всього ж із території регіону вивезли на утилізацію 953 165 ламп розжарювання.

Новорічний настрій

Зялинкою, колядою чи без жодних різдвяно-новорічних символів? Про те, якими мають бути різдвяні дні під час війни, думки різняться. Чи потрібно дарувати, передусім дітям, радісні емоції в час свят? Потрібно, вважають працівники міського ПКІТ. І запропонували малечі цикл тематичних заходів, а також не обминули увагою й дорослих.

Як завжди, магія для дітей розпочалася 25 грудня з відкриття казкової зимової резиденції, розміщеної у фойє малої зали Палацу культури, де маленьких горішньооплавнян з новорічними святами привітали казкові герої. Окрім цього, резиденція працювала ще 28 та 29 грудня.

Святковий новорічний концерт «Хай здійснюються мрії, сподівання і надії», який складався з двох відділень, відбувся у великій залі 26 і 27 грудня. Перше - народне спрямування, театралізоване дійство, присвячене Різдву, колядкам, українським обрядам усіх регіонів України дарували глядачам хор «Славутич», ансамбль «Дніпряночка», оркестр «Барви», народний танцювальний колектив «Веселка». У другому відділенні артисти ПКІТ перейшли до більш сучасних номерів. У концертній програмі брали участь усі колективи Па-

лацу культури. У святковий час не забули і про підтримку військових - у фойє була встановлена скринька для донатів.

- З 2 до 5 січня о 12:00 та о 14:00 ПКІТ буде зустрічати юних глядачів, - наголошує очільниця закладу Ліліана Кулик. - До уваги тих, хто вірить у дива, театралізоване дійство «Одна вдома», якому передуватиме розважальна програма у фойє малої зали. Додаткова вистава для дітей пільгових категорій запланована на 3 грудня о 16:00.

Квитки на виставу можна придбати в касі з понеділка до п'ятниці включно з 15:00 до 19:00, а також за 2 години до початку кожного заходу. Телефони для довідок: 4-45-30, 067-503-95-94.

Леся ОНІКІЄНКО

Крізь терни до зірок

Низку перемог протягом останнього місяця здобули вихованці шкіл естетичного виховання Горішніх Плавнів.

Усеукраїнський відкритий фестиваль-конкурс виконавської майстерності гри на народних інструментах учнів та викладачів мистецьких шкіл «Барви Полтави 2023» відбувся дистанційно з 25 до 30 листопада.

Для участі в конкурсі надійшло 469 заявок із 23 областей України: 374 солісти, 46 ансамблів малої форми, 38 ансамблів великої форми, 11 капел та оркестрів.

Серед переможців:

II місце - Іван Дерев'яноко (4 клас);

III місце - Ярослав Гузема (6 клас).

Час можливостей

Коли зачиняються одні двері, відчиняються інші. Головне - не дивитися занадто довго на двері зачинені, бо є ризик не помітити тих, які відчинені навстіж і чекають від вас лише вирішального кроку.

Це прекрасно усвідомлюють люди, які стикнулися у своєму житті з критичними ситуаціями. Коли хвороба перекреслює все, що ти любив, забирає здатність працювати на улюбленій роботі, вести звичний спосіб життя, навіть позбавляє можливості вийти на прогулянку. Коли втрачаєш свою справу, свій бізнес, що починав з нуля, і тільки-но розрахувався з кредитами і боргами, запустив нове обладнання чи відкрив нову точку продажів. Коли доводиться полишати свою оселю, виплекану власними руками, де кожна дрібничка - це ваші спогади, рідний запах і затишок. І коли не залишається своєї оселі, а то й свого міста, взагалі... Коли закинутий в іншу країну, далеко не за власним планом і бажанням, а туга рве серце за тим, що залишилося там, в Україні. І найнепереборніше - коли втрачаєш рідних і близьких...

Ви помічали, наскільки по-різному реагують на такі обставини люди? Замика-

ються в собі, звинувачують усіх і вся, вимотують душу собі й оточуючим, упевнені, що їм усі винні, жаліють себе... Але є й такі, що їм неначе будь-що розпочати наново - за іграшки. Принаймні, так здається тим, хто мешкає поруч із ними, бачить, як вони починають щось шукати, щось з'ясувати, потім з ранку до вечора пропадають у якомусь роками занехаяному приміщенні, власноруч вигрібаючи з нього сміття, майструючи вітрини, завозять товар чи обладнання або що.

Люди, що отримали інвалідність, раптом стають не тягарем суспільства, а його гордістю. Бо йдуть у спорт і досягають результатів, якими варто пишатися. Бо знаходять ту нішу діяльності, в якій мають можливість розкритися.

Думаєте, їм легко? Вважаєте, це просто? Припускаєте, вони особливі, виліплени з іншого тіста, ніж ви?

Аж ніяк. Просто вони вміють бачити і не стоять довго перед дверима, що зачини-

лися за їхнім минулим етапом життя. Й нерідко виходить, що люди з певними обмеженнями або ж ті, що пережили важкі втрати, живуть більш повноцінним, хоча й іншим, життям, ніж той, хто безцільно йде вранці на остогидлу, проте стабільну роботу, мило усміхається колегам, яким потім потайки перемиває кісточки, і заздрить іншим - просто через те, що в них є щось, що тобі самому ще не звалилося на голову, немов манна небесна.

Скільки таких неприкаяних тиняється містом!.. Цього року була в мене зустріч, що запам'яталася. Інколи я можу дозволити собі годинку для хобі - прогулятися з фотоапаратом. Під час одного з таких виходів підходить до мене чоловік середніх років.

- А що Ви робите? - запитує.

- Фотографую природу.

- А що ще?..

З огляду на воєнний час, подумалося навіть, чи не з відповідальних він органів. Та документи завжди при мені, й що можна, а що не можна фотографувати, мені відомо. Виявилось, людина не на службі, а підійшла виключно із цікавості. Розговорилися (так, інколи з незнайомими легше бути відвертим). І чоловік знов запитує:

- А як Ви вважаєте, чим людина повинна в житті займатися?

- Тим, що їй подобається і що в неї гарно виходить.

- А я от себе знайти не можу. Стільки вже всього перепробував!

- А хоч щось є, що Вам подобається?

І тут у нього аж очі засяяли:

- Так! Шпаківні виготовляти!..

От і виходить, що нові двері, які для нас відчинені, ми бачимо лише коли доля дає нам не підказку, а вже стусана. А жорстокішого, ніж війна, його бути не може. Тож час протерти очі, прийняти реальність, озирнутися і розгледіти відчинені для кожного з нас двері, обрати одні з них і торувати свій шлях.

Окасна ДИБА

Дипломами фестивалю нагороджені Ілля Гаркавенко (4 клас) і Тамара Рудікова (3 клас).

5-17 грудня на базі КЗ «Харківський фаховий вищий коледж мистецтв» відбувся II Відкритий конкурс виконавців на народних інструментах «Музичний барвограй». Виступи конкурсантів оцінювало журі, до складу якого входили відомі діячі мистецтв України, викладачі передвищих та вищих мистецьких навчальних закладів. Серед переможців горішньоплавняни:

II місце - Ярослав Гузема (6 клас); Іван Дерев'яно (4 клас);

III місце - Анна Стуцанська (4 клас); Ілля Гаркавенко (4 клас).

До конкурсів юних музикантів підготували Антон Базилевич, Тетяна Шемет і Наталія Мажарова.

Вихованка Горішньоплавнівської дитячої художньої школи Вероніка Гарькава посіла I місце на II Всеукраїнському конкурсі дитячої творчості «Перемога».

- Конкурс було започатковано торік командою освітнього порталу «Алаба» до Дня захисників і захисниць України, - розповідають організатори. - Тоді ми отримали понад 600 робіт з усіх куточків України та безліч позитивних відгуків від учасників. Цього року ми продовжили традицію і запросили юні таланти поділитися своїми творчими напрацюваннями.

Серед 58 робіт своєї вікової категорії в номінації «Малюнок» робота «Тримаймо Україну разом!» учениці дитячої художньої школи Вероніки Гарькавої здобула I місце. До конкурсу дівчинка готувалася разом із викладачем Світланою Карпенко.

Дебютне срібло

Горішньоплавнянка Марія Диба виборола срібну нагороду у змаганнях з верхової їзди.

Заняття верховою їздою впродовж 4 років були для Марії скоріше відпочинком від навантажень буденності. Кінний дворик «Форсаж» - місце не лише для тренувань, але й для релаксу на природі. Про будь-які змагання мова взагалі ніколи не заходила. Аж раптом...

Раптом у листопаді надійшло запрошення від Анни Нікітченко, представниці і тренерки кінно-спортивного клубу Nikolo's Horse Club із Харкова, спробувати себе у справжніх змаганнях. 15-річна Марія Диба і її тренерка Юлія Кулікова, як справжні авантюристи, заручившись підтримкою (в тому числі й фінансовою) батьків дівчини, прийняли пропозицію.

Змагання відбулися в Харкові 22-23 грудня. У перший день була виїздка, де горішньоплавнянки були виключно в ролі глядачок. У другий день - конкур і жердини, їзда на стиль.

Варто зазначити, що для Марії майже все було в новинку. Вона вперше була в Харкові. Уперше присутня на змаганнях із кінного спорту. Уперше взяла в них участь. Виступати довелось на чужому коні, якого дівчина побачила вперше тільки напередодні (везти свого коня з

Горішніх Плавнів до Харкова - занадто дороге задоволення). І перша медаль у новому для неї виді спорту - срібло у класі жердини, їзда на стиль. Загалом у цій категорії змагалось 8 конкурсанток.

- Я дуже задоволена результатом, - зазначила Юлія Кулікова. - Потрібно було правильно пройти маршрут, який складався із 9 перепон. Оцінювалася робота вершника з конем, їхній контакт, взаємодія. Правильне підведення до жердин. Це практично перша стадія конкур. Адже якщо ти неправильно підведеш коня до перепони, не розрахуєш ритм тощо, він просто не

стрибне нормально. Надзвичайно важливо дати зрозуміти коню, що вершник упевнений у собі і своїх діях. Також оцінюється стиль, наскільки гармонійно, правильно і точно виконуються всі дії.

Марія - єдина, хто виступав не на своєму коні. Цей факт відзначили і члени журі.

- Це стало найбільшою складністю - перед виступом у нас було лише одне тренування на новому коні, - говорить тренерка. - Але якщо вершник навчений правильно давати команди своєму коню, то і з іншим добре виїждженим конем знайде спільну мову. Нам у Харкові надали українського верхового, що на 3 роки молодший за Форсажа, на якому Маша тренується вдома. Він виявився хлопчиком терплячим і навченим.

- Найбільше хвилювання викликало, мабуть, те, що це мої перші змагання із цього виду спорту, вони були в іншому місті і я повинна була виступати на чужому коні, - поділилася Марія. - Його звать Контакт. І ми з ним знайшли-таки контакт. Він був доволі слухняний, виконував усі команди, які були потрібні. Чесно - на медаль навіть не розраховувала. Цікаво було навіть просто подивитися, як змагаються вершники в різних видах. Особливо сподобалися стрибки. Після виступу була дуже рада, що кінь виконав усі команди правильно і не підвів.

На фінішній прямій

Удитячо-юнацькій спортивній школі № 1 у залі боротьби 22 і 23 грудня відбулося два спортивні заходи для дітей, які займаються дзюдо, - відкритий турнір міста і передноворічний турнір для найменших вихованців.

22 грудня в Горішніх Плавнях пройшла відкрита першість міста з дзюдо. На татамі виходили юнаки і дівчата 2011-2012 років народження та 2013 року на-

СПОРТ КОРОТКО

ОlympicLab: баскетбол

Проект OlympicLab завітав до учнів ЗОШ № 3.

Усеукраїнський спортивно-масовий захід для дітей та молоді OlympicLab невтомно залучає школярів до активного способу життя, знайомлячи їх з різними видами спорту. Цього разу до учнів 7 класу ЗОШ № 3 завітали заступник виконавчого директора відділення Національного олімпійського комітету України в Горішніх Плавнях Євгеній Михасьов та тренер відділення баскетболу ДЮСШ Олег Запорожець. Вони провели для дітлахів незвичний урок фізичної культури. Разом із дітьми та вчителькою фізкультури Тетяною Огер обговорили важливість гендерної рівності в спорті, створення справедливих та рівних умов тренувань і змагань, що сприятиме розвитку талантів і досягнення висот у спорті незалежно від статі.

Олег Запорожець запропонував дітям справжню олімпійську розминку, після якої продемонстрував вправи та естафети з елементами баскетболу. Учні активно долучилися до виконання вправ, позмагались у влучності кидків у кошик.

На завершення заходу діти традиційно отримали символічні сувеніри від НОК України і зробили спільне фото.

Рейтинг юніорів

Федерація України з веслування на човнах «Дракон» підбиває підсумки року.

Оприлюднено всеукраїнський рейтинг серед областей у веслуванні на човнах «Дракон» у віковій категорії «юніори» за 2023 рік. Представники Полтавщини потрапили до першої трійки:

- 1 місце** - Житомирська область (40861,25 залікових бали);
- 2 місце** - Хмельницька область (1805,00 залікових бали);
- 3 місце** - Полтавська область (1522,50 залікових бали).

Загалом вікову категорію «юніори» на змаганнях цього року представляли спортсмени шести регіонів.

«Промінь Мрії Сир»

Юні футболісти вибороли кубки на турнірі «Промінь Мрії Сир».

З 18 до 20 грудня в Горішніх Плавнях відбувся турнір з футболу «Промінь Мрії Сир» серед гравців 2012 року народження. За інформацією ФК «Гірник-Спорт», участь у змаганнях взяли 10 команд, які були поділені на дві групи. До Горішніх Плавнів приїхали команди зі Світловодська, Пришиба, Омельника, Пирятина, Кобеляк, Кам'яних Потоків і Кременчука.

Команди тренерів Євгенія Сливи та Сергія Коннова змогли здобути перемогу у вирішальних поєдинках за так званий малий та основний кубки.

Команда «Гірник-Спорт» (червоні) у фіналі малого кубка перемогла «Лідера» з Кобеляк із рахунком 2:0. А команда «Гірник-Спорт» (білі) у фіналі основного

кубка виграла у «КДЮСШ» (Світловодськ) із рахунком 4:2.

родження й молодші. Як повідомив тренер із дзюдо ДЮСШ № 1 Олександр Федоренко, загалом зібралося 95 учасників. Крім представників місцевих клубів,

прибули спортсмени з Полтави, Світловодська, Олександрії та Кременчука.

З-поміж вихованців ДЮСШ № 1 звання чемпіонів вибороли Ернест Батін, Даниїл Козак, Гліб Томаров, Святослав Косолап, Поліна Бодюл, Арина Новак, Денис Курманов та Іван Новохатько. Срібними призерами стали Єлизавета Куїмова, Катерина Панченко й Михайло Кудінов. Бронзові нагороди здобули Кирило Завалій, Єгор Дімітрієнко, Тимофій Онищенко, Володимир Удовиченко, Ігор Терещенко, Єлизавета Топчій, Марія Міронова, Микита Ісенко, Олександр Копитін, Георгій Копитін, Олександр Шпінюв та Олександр Чмирков.

Дві медалі - на рахунок вихованців КЗ ДЮСШ «Олімпійські надії»: золото - в Ярослава Шемета, срібло - в Максима Яцини.

Ряд нагород вибороли і спортсмени ЦДР «Елефант». На другу сходинку п'єдесталу пошани піднялися Мирослава Іванчук, Артур Підуст і Кирило Чалий. Третє місце посіли Максим Тимофеев, Юліан Підуст, Анна Приходько, Карина Подоляк і Олексій Поліщук.

Організатори висловлюють щире вдячність за допомогу у проведенні змагань благодійному фонду «Серцем з Україною» та особисто його керівнику Олександру Захарову.

А наступного дня для новачків відділення дзюдо ДЮСШ № 1 було проведено передноворічний турнір. Близько 40 вихованців змагалися в різноманітних естафетах.

- Діти отримали грамоти, подарунки й масу задоволення, - резюмував Олександр Федоренко.